acabat la llista i hem acabat la nostra tasca. Peró encara donarem una mirada piadosa pel voltant i farem algun obsequi imprevist, com cada any".
Segons estava previst, els reis, acompanyats de les persones més representatives del poble van a currullar de regals i reial amor a les persones malaltes del poble, encara que potser en va quedar algun sense aquesta bona atenció, que hi voleu fer! no es pensa mai amb tot i no es fa pas de mala fe. I així vam acomidar els reis d'enguany.
I ara adéusiau i fins un altre any; sí, un altre any. Ja ens agrada que vinguin els reis a portar l'alegria als menuts i també als grans peró que vinguin els reis en un to més senzill i d'igualtat i potser més humans. No cal que portin tantes muntanyes de regals, però que portin molt amor per a tothom i no tanta ostentació. Els Mags d'orient, dels que es fa representació en aquesta diada, no ès que portessin molts i grans presents, peró sí que venien carregats d'humilitat i de fer verdafera vers aquell infant pobre i mancat de tota mena de bens materials però a la vegada tan gran que és el Salvador verdader i únic de tota la Humanitat. Aquell que un dia va dir, dirigint-se als pobres, als malalts, als esgarrats als deficients mentals, als més necesitats i a als infants, "En veritat us dic; en la mesura en què ho vau fer a un d'aquests germans meus tan petits, a mi m'ho féreu." (Mt.25.40)

(un feligres)

l'ensenyament a tavertet

Pot semblar inoportú parlar d'aquest tema a Tavertet, ara que ja està solucionat el problema de l'escolaritat d'una manera tan comprensible com lamentable, al meu entendre. Però no tractaré d'analitzar aquest fet, si no de fer unes breus reflexions sobre el que es pretén a l'escola actualment i les posibilitats que tenim tots els que vivim a Tavertet, (a estones o sempre), de col.laborar amb la tasca dels educadors.
Cada vegada més, l'escola vol ser activa, oferir als nens uns coneixements reals entroncats amb la vida, i no unes lliçons apreses de memòria i per força, que no interessen gens als alumnes, si no és per l'obligació de treure bones notes.
La Geografia i les ciències naturals especialment, ofereixen temes que per ser explicats amb realisme, perque els nens s'en facin càrrec, requeixen el contacte amb l'àmbit natural en que es donen.
el mestre de la ciutat sovint ha de fer largues excursions per poder trobar plomes de gallines, sargrantanes, o alguna granota. Llavors els mostra desde la seva taula a 30 o 40 nens embadalits que desitgen tocar-els i han de fer cua fins que els arribi el seu torn i puguin contemplar durant 1 o 2 minuts els animals que son el tema d'estudi.
Després d'això tornaran a mirar els dibuixos i fotografies d'uns llibres de text fets amb esforç per ser entenedors.
Pensant en això i en els nostres nens que es passeigen entre mig dels xais de can Barò, de les vaques del Jofré o de les gallines de can correu, penso en la meravella

d'escola que tenim a Tavertet.
Quan els mestres de parvulari s'esforcen per enriquir el llenguatge dels més petits describint-los el contingut dels noms de les eines del camp de la farigola, del paller, de l'estable etc... penso en els nostres petits que han aprés avans el que és una cabra que no pas un taxi o un ascensor. I és que els serà molt fàcil conèixer els noms de tots els objectes comuns a la ciutat. En canvi els que son propis de la natura, més d'un infant els ignorarà durant molt de temps.
Els nens petits han de ser educats d'acord amb la seva capacitat d'adquirir coneixement i amb els seus interessos.
L'evolució de l'infant s'assembla amb la de l'humanitat desde el seu origen. S'ha de passar per el contac-

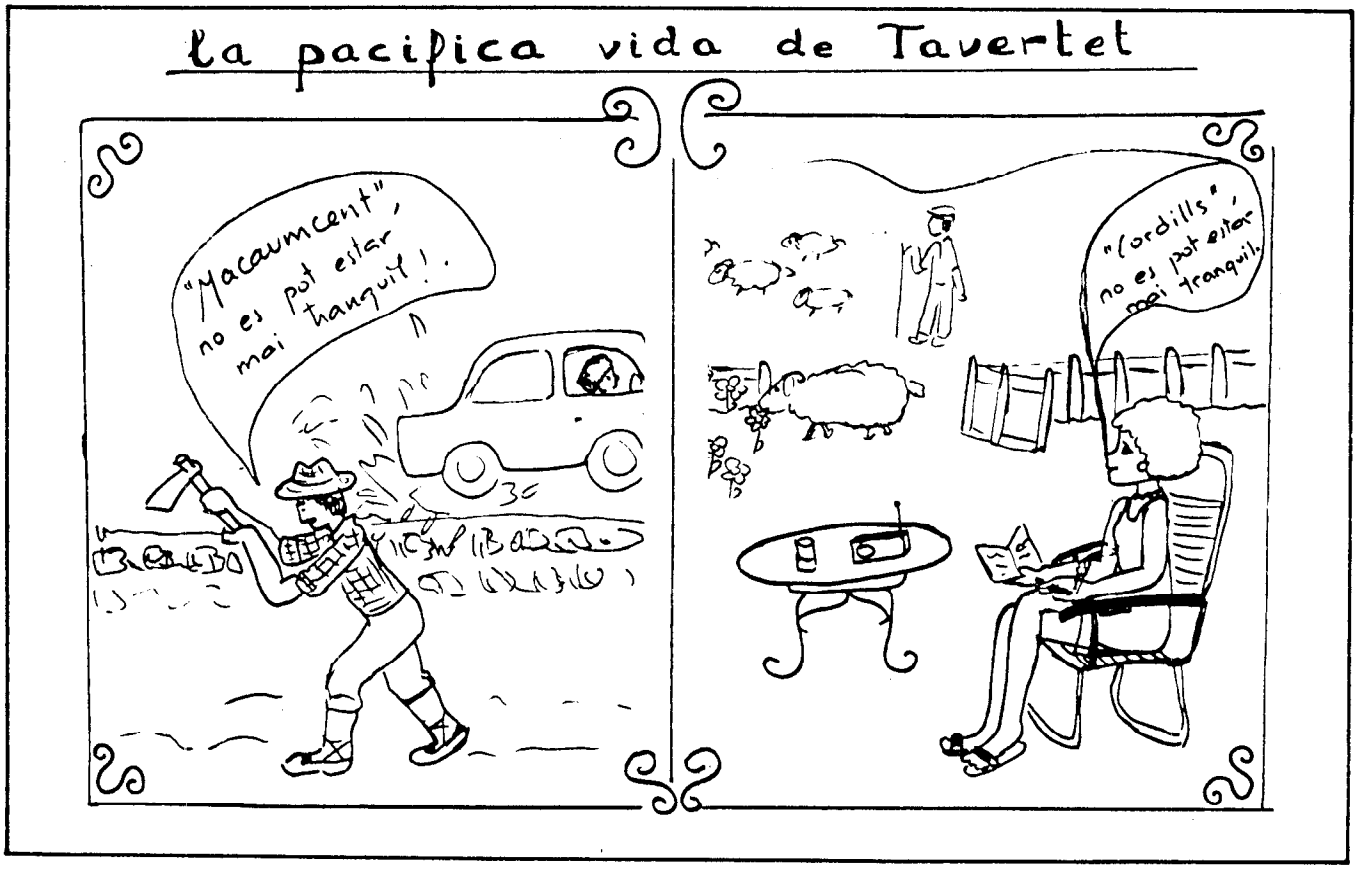

te i la vida en relació permanent amb la natura per arribar a la ciència, i si es vol, a la tecnologia. Si es així, el creixement es desenvolupa d'una forma natural i hom es prepara per aprofitar-se dels aventatges de la ciència, fruit de l'esforç i l'intel.ligència humanes, sense perdre la sesibilitat i els valors més profunts que tant perill tenim d'oblidar quan ens endinsem en la civilització industrial i ens desfem de la vida rural.
Voldria remarcar l'objectiu més important que ens proposem els educadors: la convivència.
Quan portem els fills a l'escola, esperem que els mestres els donguin instrucció, coneixements i cultura pero sobretot desitgem que ens ajudin i col.laborin amb nosaltres a fer-els persona nes. volem que es relacionin amb nens de la seva edat, que facin amics, que aprenguin a ser menys egoístes. Aquest desig i aquesta necessitat és imperiosa quan hom viu a la ciutat, quan no pot deixar sortir els nens a jugar al carrer per por de que ens els atropelli un cotxe, quan només coneixem al veí de l'escala i els nostres amics viuen a l'altre extrem de la ciutat.
A Tavertet, els nens

no han de fer quatre passes per trobar-se amb tots els altres i amb els gossos que ben aviat s'inclouen en els seus jocs.
Tot i que hi han els cingles ben a la vora els perills de que -- prenguin mal son reduits i poden frir constantment dels espais lliures.
Aquesta llibertat ambiental, que també coneixem els adults, s' ens fica molt endins i és un element básic per l'equilibri de l'esperit i del cos. Peró a més de tot això tenim la posibilitat de conviure en una comunitat petita. Ens coneixem practicament tots i si no és així podriem conseguir-ho facilment.
S'ens brinda l'oportunitat de posar en practica el més gran objectiu que busquem a les escoles: viure units, respectant l'individualisme de l'altre, ser nosaltres mateixos oberts a la colectivitat.
Aquesta lliçó que han d'aprendre els infans és fàcil que l'aprobin amb èxit si nosaltres els hi ajudem perque, com he dit avans, l'escola pretèn ser vida, i la vida més que amb teories, s'aprèn per contagi s'escomena vivin-la.

Rosa Mª Pujol

COMUNICACIO

Estaba pensant la manera que aquest butlleti que avui estrenem, podría funcionar per tal de no caure-- en protagonismes absurds i poc efectius- i com ho podríem fer- perque dongues sentit o almenys estigues en linia, amb alguns de les coses que ens ofereix Tavertet.
S'em va acudir pensar encara que d'una manera superficial, en la corrent filosófica personalista francesa,-- d'inspiració Cristiana i iniciada cap als anys 30 d'aquest segle.
Tot i que l'article-- no preten ser cap comentari sobre filosofía, crec que val la- pena, llegir el següent..
L'intent que ens proposa aquesta corrent- filosófica, és el de superar alhora, l'individualisme i la despersonalització, propis tant de la Societat contemporànea,--- com de les tendencies totalitaristes-- que recueixen l'home- a pur moment o instrument de la col.lectivitat estatal.
Entenc que Tavertet,- reuneix totes les condicions per oferir alternatives a alguns-- dels trets mes alienants, que ens toquen viure en l'actual Societat, vull dir en-- els llocs a on normalment treballem o be-- hi pasem la major---- part del nostre temps.
Cito alguns punts concrets i d'una manera- resumida, perque puguin servir de reflexió davant l'espec--- tacle que la natura--